

மரபுக் கவிதை எழுதுவது இலகுவான விடயம் அல்ல என்பது கவிதை எழுத முயன்றவர்கள் கண்டறிந்த அனுபவ உண்மை. யாப்புகள், மனோன், முரணன், இயைபு எல்லாம் கவிதை இலக்கணத்திற்கு ஏற்புடையதாக இருக்கின்றதா என்று பார்க்க வேண்டும். இலக்கணம் மீறாத கவிதையாக இருந்தாலும் அந்தக் கவிதை எதைச் சொல்ல வருகின்றது என்பதும் முக்கியம். எதுகைக்கும் மனோன்கைக்கும் ஏற்றவாறு சொற்களைத் தேடி எடுத்துக் கவிதையாகும் போது சொல்லவந்த விடயத்தைத் தெளிவாகச் சொல்ல முடியவில்லையே என்ற ஏக்கம் வேறு தோன்றுவது உண்டு. சொல்ல வந்ததைச் சுவைபடச் சொல்லிவிட்டாலே போதுமே. இதற்கு இலக்கணம் எதற்கு? எதுகளையும் மனோனையும் எதற்கு? என்ற உணர்வுடன் தம் எண்ணப்படி எழுதிவிட்டு இதுவும் கவிதைதான் என்று சொல்லும் கவிஞர்களும் உள்ளனர். இவர்களின் படைப்புகளையும் இன்று இரசிப்பவர்கள் ஏராளம். இத்தகைய ஒரு காலகட்டத்தில் மரபுக் கவிதை எழுதுவதற்கும் ஒரு துணிச்சல் தேவைப்படுகின்றது.

தனது மூதறிபாடலின் மூதறி சொல்லிலையே 'திகழ்தசக்கர'த் ததை 'திகடசக்கரம்' என்று புணர்த்திப் பாடிவிட்டுத் திண்டாடிய கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரின் கதை பலரும் அறிந்ததே. எனினும் அந்த இலக்கணத்தளை விளக்கும் வீரசோழியம் என்னும் நூல்பற்றி கச்சியப்பரே அறிந்திருக்கவில்லை என்பதுதான் ஆச்சரியம். தமது பாட்டிலே எதுகை மனோன் சரிவரவேண்டும் என்பதற்காக 'நாராயணன்' என்னும் சொல்லில் ஒரு சீர்துறைத்து 'நாராயணன்' என்று பாடிவிட்டாராம் கம்பர். அவர் மகாகவி என்பதற்காக அவரை மன்னித்து விடுவீர்களா? அப்படியானால் நான் இனிமேல் 'நார' என்பதை 'நர்' என்றும் 'வாள்' என்பதை 'வள்' என்று 'நான்' என்பதை 'நன்' என்றும் பாடப்போகிறேன் என்று பயமுறுத்துகின்றார்

0000000000:000000 0000 000000000000 0000000

Written by - முனவைர் பால. சிவகடாட்சம், மனோள் சிரடேட்ட விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் -

Thursday, 13 July 2017 12:15 - Last Updated Thursday, 13 July 2017 12:26

0000000 000000 00000000000-000000
000000000000 000000000000 000000000000 000000000000
000000000000 000000000000 0000

மரபுக்கவிதை பாடலில் இவ்வளவு பிரச்சனைகள் இருக்கும் பொழுது தொடர்ந்து ஐம்பது வருடங்களாகும் மலோக வண்பா விருத்தம் அகவற்பா வஞ்சிப்பா என்றும் பாடிக்கொண்டிருக்கும் தீ வகம் தந்த தனே தமிழ்க் கவிஞர் இராஜலிங்கத்தபை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. “000000000 000000000000 0000000000000000 0000000000000 000000 0000 0000000000000000...”

என்று பாடிய பாரதிதாசனின் தமிழ்க் காதலுக்கு எந்தவிதத்திலும் குறைவற்ற தமிழ்ப்பற்றை இவரது கவிதைகளில் காணமுடியும்.

அகதிகளாக ஓடிவந்தவர்களை அரவணதத்து அமதியாக வாழ வழிகாட்டிய கனடா நாட்டின் மீது அவர் கொண்டிருக்கும் நன்றியுணர்வு இந்நிலை முழுவதும் தடையின்றி வெளிப்படுகின்றது.

“000000 00000 00000000 0000000000 00000 0000000
00000000000000 00000000 0000000000 00000 00000...”

000000 00000000000000 00000000000000

“00000000000 0000000000 00000000000 0000000000
00000000000 000000000 0000000
00000000000000 0000000000 00000000000000 0000000000
0000000000 00000000000000...”

என்று இனப்பாகுபாடு காட்டாத சமுதாயத்தகை கட்டியழைப்பும் கனடா நாட்டின் வறைய சிங்களத்தின் குறுகிய பார்வையின் தோல்வியுடன் ஒப்பிட்டுப் பாட்கின்றார். எனினும் உறபைனிச்சாரலில் நின்றுகொண்டு பற்றையையும் பிறந்த பொன் நாட்டையும் நினைந்து நினைந்து,

0000000000 0000000000 0000000000 0000000000
000000 0000000000 0000000000
00000000000 00000000000 0000000000 0000000000
000000000 0000000 0000000000
000 000000 00000000000 000000000 0000000000
000000000 000000 000000000
...00000000000 000000000 000000000000 000000000
0000000000 0000000000

என்று இவர் தாம் விட்டுவந்த சோந்தங்களை எண்ணியும் தனது இயலாமையை எண்ணியும் பாடும்போது மனது வலிக்கின்றது.

தமிழ்மக்களின் விடுதலை வடேகையை வல்லாதிக் கும்பல் ஏறிமதித்துவிட்டதே என்று இவர் ஏங்கித் தவிப்பதைக் காண முடிகின்றது.

0000000000:000000 0000 000000000000 0000000

Written by - முனவைவர் பால. சிவகடாட்சம், மனோள் சிரடேட்ட விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் -

Thursday, 13 July 2017 12:15 - Last Updated Thursday, 13 July 2017 12:26

000000000000 0000 000000
0000000 0000000 000000000
0000000000 00000000000
0000000000 00000000000..

போரணை முடித்து வதைத்ததைக் கற்றுக்கின்றார். அதசேமயம் ஈழத்தமிழ் மக்களின் அறவழிப் போராட்டம் பற்றியும் அப்போது அவர்கள் அனுபவித்த துயரங்கள் பற்றியும் வரலாறு தரையாத எம் இளம் தலைமுறைக்குப் பாடம் நடத்துகின்றார்.

00000000 000000000 000000000 000000000
00000000 00000000000 00000000 0000000
0000000 00000000 00000000 0000000
000000000 00000000 00000000000 0000000
000000000 00000000 00000000 0000000000
000000000000000 000000 0000000 00000000000
000000000 000 000000000 00000
000000000000 000000 00000000 0000000000
0000000000 0000000000 000000000000000
000000000000000000 00000000000 00000000

முன்னொருகாலத்தில் தாம் தாயகமண்ணில் வாழ்ந்த இனிய...

0000000000 0000000 000000000000 000000000000
00000000 00000000000000 0000000000 0000000000000
000000000000 0000000000 000000000000 000000000000
00000000000000000000000 00000 00000000 0000000000
00000000 0000000 00000000 00000000000 00000000000
000000000 00000000 00000000 00000000000000
000000000000000000 0000000000000 000000000000
00000000000000 ..

தன் இளமையைக் காலத்ததை கவிஞர் இராஜலிங்கம் இரமை ட்கும் போது ஓர் இனம் தரையாத ஏக கம் எமக்கும் ஏற்படுகின்றது.

00000000000 00000000000 000000000000 00000 0000000
0000000000 00000000 000000 000000000000 -000000
000000000 00000000000000 000000000000 000000000
00000000000000 00000000000000 00000000000 ?
00000 000000 000000000 000000000 0000 00000000000 -000000
00000000000000 000000000000 0000000 000000000000

என்றெல்லாம் ஏங்கி நிற்கும் கவிஞர் இராஜலிங்கம் யாழ்ப்பாணத்தின் இன்றையை சீர்குலைவை எண்ணிக் குமுறுவதையும் பார்க்கின்றோம்.

00000000000000 0000000000 000000000000000 0000000000
000000000000000 0000000000 000000000000 00000 000000 ...

0000000000:000000 0000 000000000000 0000000

Written by - முனவைர் பால. சிவகடாட்சம், மனோள் சிரடேட்ட விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் -

Thursday, 13 July 2017 12:15 - Last Updated Thursday, 13 July 2017 12:26

தமிழ்தேதங்களது அடையாளம் என பததை தமிழக கழந் தகைள் ஒரு பதேதும் மறந் துவிட முடியாதது என பததைக் கவிஞர் இராஜலிங்கம் பறெறோருக்கும் பிள்ளகைளகும் மீ ண்டும் மீ ண்டும் நினைவட்டிட்டு கின்றார். இன்று இந்த நினைவட்டில் அவசியமாகிவிட்டது என பததை எண்ணிப் பாரக் கும் பதேத வதேனயைகத்தான் உள்ளது.

000000 00000000 00000000 -000000
000000 000000 0000000000
000000 00000000 0000000000 -000000
000000 00000000 0000000000 !
000000 00000000 0000000000 -000000
000000 00000000 000000000000
00000000 000000 0000000000 -000000
00000000 00000000 0000000000 !

எமது சமெம்மொழியாம் தமிழ்மொழியில் பெயருக்கும்மா பஞ்சம் வந்ததுவிட்டது. சயேனோன் என்றும் மாயனோன் என்றும் வானமதி என்றும் வளர்மதி என்றும் எத்தனை எத்தனை அருந்தமிழ்ப்பெயர்கள் எல்லோர் வாயிலும் எளிதில் நுழையக்கூடிய பெயர்கள் தடீனால்கிடகைக் காமலா...

00000000000 0000000000 00000
0000000000000 0000000000
0000000 0000000 0000000 000000
000000000000000 000000000 00000 ...
000000 00000000 00000000 000000
00000000 000000 000000000000 !
000000 000000 0000000000 0000
000000000 000000000 0000000000 !

கவிஞர் இராஜலிங்கம் பதேற்றிப் பாடியிருப்பதே ஏராளம். கவிஞர்களே, எழுத்தாளர்களே, ஊடகத்திறையினரே அரசியல் வாதிகளே, வணிகப்பெருமக்களே என்று அனதைத்துத் தரப்பினரையும் வாய் நிறைய வாழ்த்துகின்றார். எவரையும் அவர் திற்ப்பாடியது கிடயைதது. அவ்வாறு பாட அவருக்கு வரவும் வராதது.

பாடல்களதைத் தெரிவு செய்வதிலும் அவற்றதைத் தொகுப்பதிலும் கவிஞர் இன்னும் சற்றுக் கூடிய கவனம் செலுத்தியிருக்கலாம் என்று எண்ணத்தோன்றுகின்றது. கூறியது கூறல் என்னும் கூற்றம் வராமல் பார்த்துக்கொள்ளல் அவசியம். பாடல்களதைத் தொகுப்பதில் மலேும் ஒரு இறகும்மான திட்டவட்டமான ஒழுங்ககைக் கடபைப்பிடித்திருக்கலாம் எனபதும் எனது கருத்தது.

ஓட்டும்மொத்தமாக நோக்கிமிடத்து இது அருமயையான ஒரு கவிதைத் தொகுப்பு. பணைப்பாதுகாக் கப்பட வேண்டிய ஆவணப்பதிவு. கவிஞர் தொடர்ந்து அருமயையான கவிதைகளைப் படதைத்து அனதைத் தமிழகக் கும் அணிகலன்கள் பல செய்ய உடல் நலத்தையும் ஊக்கத்தையும் தொடர்ந்து அருளும்படி இறவைனவை வேண்டி நிற்கின்றனே.

தீ வகம் தந்த மரபுக் கவிஞர்களாம் தில்லநாதப்பாலவர், வநேத்தனார், தில்லசைச்சிவன்

0000000000:0000000 0000 000000000000 0000000

Written by - முனவைர் பால. சிவகடாட்சம், மனோள் சிரடேட்ட விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்
கழகம் -

Thursday, 13 July 2017 12:15 - Last Updated Thursday, 13 July 2017 12:26

எனப் போர் அமர்ந் த சங் கப் பலகையில் நிச சயமாக இவருக குமரோர் இடம் உண்டு.

அனுப்பியவர்: vela.rajalingam@gmail.com